

## عنوان مقاله:

آموزش تلفیقی حضوری و الکترونیکی دروس سازه ای در رشته معماری

## محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی آموزش الکترونیکی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

## نویسنده:

عباسعلی شاهرودی - دانشگاه مازندران ، دانشکده هنر و معماری

## خلاصه مقاله:

آموزش سازه ها ( تجزیه و تحلیل، رفتار، طرح سیستم های سازه ای ) در برنامه های معماری دانشگاهی با مشکل روبرو است. درک سازه نقطه حیاتی برای آموزش معماری محسوب میشود ولی محتوا ( نظریه و آموزش ) و سیستم های ارائه ( روش آموزشی ) که در حال حاضر مورد استفاده قرار می گیرد برای تعداد کثیری از دانشجویان معماری نامناسب می باشد. دانشکده های معماری و دانشجویان به همراه روش مهندسی سنتی بسوی دستوالعمل ساختارهایی که روز به روز عدم اثربخشی آنها در کلاس درس به اثبات می رسد کار می کنند. نتایج آموزش معماری تا حدود زیادی در دهه گذشته مورد آزمایش قرار گرفته است و اکثر افراد موافقتند که دانشگاهها، افرادی را فارغ التحصیل می نمایند که برای حرفه معماری مناسب نیستند. اندیشمندان بسیاری این مشکل را ضعف فراگیری در آموزش عالی عنوان کرده و تهدیدی برای حرفه معماری دانسته اند. معمار به درک سازه ساختمان و فنآوری نیاز دارد. آمادگی فنی کم و عدم موفقیت دانشجویان معماری که از آموزش کافی سازه ای برخوردار نیستند نتیجه سه مسئله اساسی می باشد. نخست، برنامه درسی دروس سازه، روشهای آموزشی، و ابزارهای آموزشی، همگی با تغییرات کمی، از برنامه درسی رشته های مهندسی گرفته می شود. در این شیوه ها، سعی در انتقال مفاهیم پایه، با استفاده از علائم و فرمولهای ریاضی می باشند. این مقاله بدنبال ارائه راهی برای برون رفت از این مشکل می باشد بنابراین به حوزه آموزش رشته معماری و در آن به تئوریهای موجود در حیطه یادگیری توجه می نماید که اشاره به آن دارند برای رسیدن به مرحله بکارگیری آموخته ها نیاز به بهره گیری از روشها و ابزارهای مناسبی می باشد تا با مشارکت دادن دانشجو در فرآیند یادگیری، امکان درک حضوری و ملموس از مفاهیم سازه ای فراهم گردد. لذا فرضیه این مقاله مبتنی بر بهره گیری از روشی تلفیقی برای آموزش دروس سازه ای می باشد.

## کلمات کلیدی:

سازه ، معماری ، آموزش ، روشها ، آموزش حضوری ، تلفیقی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/74300>

